

PŘED STO LETY RUSKO A ČÍNA VYTVOŘILY FED

Před časem jsme zde zveřejnili řadu článků o událostech kolem údajné popravy carské rodiny, které čerpaly z informací historika carské rodiny Sergeje Želenkova. Na tyto události přímo navazují další překvapivá sdělení tohoto historika, která rozčeřila hladinu veřejného mínění v Rusku snad více než sdělení o rodině Nikolaje II. Nabízíme vám překlad první části jeho rozhovoru na toto téma, který poskytl internetovým novinám "Prezident".

Vladi

Jak píše „Argumenty týdne“ je to už více jak sto let, co Rusko vede nevyhlášenou válku. Válku proti světovým finančním klanům, které kvůli úplnému a konečnému vítězství nad námi používají všechny metody: podplácení, vydírání i vraždy. Málokdo například ví, že Federální rezervní systém USA je ve skutečnosti produktem notoricky známých Rotschildů. A jak se ukázalo, je navíc založen na ruském zlatě.

Dopisovatel vydání „Argumentů týdne“ se setkal se Sergejem Želenkovem, historikem carské rodiny, který se už více jak čtvrt století noří do soukromých i veřejných archívů a setkává se s potomky těch, kdo na přelomu 19. a 20. století byli v samotném centru událostí. Nedávno se se Sergejem Želenkovem setkal i dopisovatel internetových novin „Prezident“.

Alexandr a Lincoln podleli Rotschildovi

Významný byl rok 1862 od narození Krista. Ruské impérium se po porážce v Krymské válce začalo „zvedat z kolenou“. V Novgorodu probíhaly oslavy tisíce let od vzniku Ruska. Sotva před rokem bylo zrušeno nevolnictví. Začínají revoluční vojenské reformy. Alexandr II. získává světovou proslulost. Nazývají ho a odted navždy ho nazývají budou carem-osvoboditelem.

V tutéž dobu se tajně ze všech koutů velké a obrovské říše na základě zvláštního nařízení imperátora sjíždějí na Krym, přesněji do Sevastopolu, podivné vojenské kolony. Obvykle to jsou jeden nebo dva kryté vozy obklopené padesáti vybranými kozáky.

„Jménem cara,“ - volají, když si mění koně v hostincích.

„Snad ne zase válka?“ - křičí se rolníci.

Bylo to však prostší: na Krym se vezlo zlato říše. Čekala ho dlouhá cesta – do hor Španělska.

Mezitím na druhé straně světa, v Americe, zuří občanská válka Severu proti Jihu. Prezident-idealista Abraham Lincoln tam bojoval nejen s otrokáři, ale také s evropsko-anglickým bankovním klanem Rotschildů, kteří aktivně pomáhali Jihu na pokyn světové intrikánky-královny Viktorie. V Londýně na to neradi vzpomínají, ale jak se říká, z písně slova nevymažeš.

„Alexandr a Lincoln se shodli na společném nepřátelství k Rotschildům, jejichž nezbedné ručky se ponořily nejen do evropské, britské a americké ekonomiky, ale i do mezinárodní politiky. Radili jak Washingtonu, tak i

Petrohradu, podplácejíce při tom politiky i vysoké úředníky obou stran. Osamělé státy se jednomu z největších finančních klanů nedokázaly finančně postavit. Tehdy se oba vládci rozhodli vytvořit společný rusko-americký trust, za jehož prostředky by bylo možné podpořit dynamičtější rozvoj ekonomiky obou zemí. Přitom jak Alexandr, tak i Lincoln měli vůči Rotschildům i osobní výhrady. Ale platilo to i obráceně – i tito finančníci viděli v americkém prezidentovi svého nepřítele číslo jedna za jeho odmítnutí obnovit zvláštní Centrální banku Ameriky a zavést do ní zlatý ekvivalent dolaru, při čemž velká část světového zlata už patřila Rotschildům,“ - vypráví historik carské rodiny Sergej Želenkov.

Je zajímavé, že Rotschildi financovali nejen Jih skrze svou pařížskou banku, ale i Sever – přes banku londýnskou. Mezitím se tento klan pokusil založit i jimi kontrolovanou

Centrální banku v Rusku, ale Alexandr II. jejich plány zmařil.

Ruský monarcha se však neomezil jen na projevení sympatií svému zaoceánskému kolegovi. Z jeho nejvyššího nařízení k břehům Ameriky, přesněji San Francisca, 7. listopadu 1863 připlula eskadra ruské imperátorské mořské flotily pod velením kontradmirála Stěpana Lesovského. Vzápětí za ním zakotvila i Tichomořská eskadra admirála Andreje Popova. Celým světem proběhly hlasité hrozby ruského imperátora: „V případě, že Anglie a Francie poskytnou vojenskou nebo jakoukoli jinou pomoc Jihu, Rusko to bude chápat jako vyhlášení války.“ Londýn i Paříž byly zticha.

Zatímco probíhaly mezinárodní hrátky, na Krymu se shromáždilo téměř 50 tun zlatých prutů určených na vytvoření rusko-amerického trustu. Loděmi Ruské společnosti pro dopravu a obchod (ROPiT) bylo zlato - za doprovodu speciální vojenské jednotky 19 lidí vybraných osobně samovládcem celé Rusi - převezeno do zvláštního trezoru ve španělských horách. Celou operaci řídil úředník pro zvláštní účely z ministerstva vnitřních záležitostí a civilní poradce Platon Kuskov.

Ale celý projekt už se nepodařilo uskutečnit. V divadle byl zavražděn Abraham Lincoln a o několik let později na následky dalšího atentátu zemřel i Alexandr II. Zlato zůstalo ve Španělsku.

Byla to náhoda, že oba nepřátelé Rotschildů byli zavražděni a tím otevřeli klanu cestu ke světové finanční nadvládě?

Ruský car Nikolaj II. - zakladatel OSN

O jaké společné projekty šlo, už není známo. Archívy z té doby byly řádně vyčištěny. Avšak historici tvrdí, že některé originály dohod mezi Ruskem a Amerikou jsou dosud ukryté v soukromých archívech některých ruských potomků účastníků oněch událostí. V carských archívech byly uloženy jistě.

V úterý 14. května (podle juliánského kalendáře) 1896 v katedrále Nanebevzetí Panny Marie v moskevském Kremlu proběhla korunovace Nikolaje Alexandroviče II. na ruský trůn spolu s imperátorkou Alexandrou Fjodorovnou. Na trůn nastoupil poté, co se mu dostalo toho nejlepšího možného vzdělání, v tom nejlepší slova smyslu ambiciozní imperátor.

I když do začátku 1. světové války chybělo ještě celých 18 dlouhých let, Nikolaj chápal, že je nevyhnutelně nutné vytvořit nadnárodní strukturu, která by pomohla uhlazovat nejen politické, ale i ekonomické spory mezi mocnostmi. Už o tři roky později po iniciativě Nikolaje II. proběhla v neutrálním Haagu první mírová konference. Kromě otázek omezení zbrojení na ní bylo rozhodnuto o vytvoření Haagského arbitrážního soudu. Principy uložené do jeho podstaty před více než 100 lety jsou považovány za nedotknutelné dosud. Druhá konference byla sezvána v roce 1907 opět na základě iniciativy imperátora Nikolaje.

„V roce 1904 skupina představitelů 48 států (obdobně jako dnes ji lze nazvat G-48) na tajném zasedání v Paříži schválila postup vytvoření Mezinárodního finančního systému (IFS) a Světového zdroje financí. Po konzultacích s vedoucími představiteli ostatních zemí – účastníků konference v Haagu – o návrhu Nikolaje II. bylo rozhodnuto o vytvoření Společnosti národů (dnes Organizace spojených národů). Kvůli zabezpečení obchodních vztahů mezi zeměmi bylo rozhodnuto vytvořit na základě Ligy národů jednotné světové finanční centrum s vlastní měnou.

Kvůli vytvoření „zlatého poolu“ Ligy národů vložilo Rusko skrze bankéře domu Rotschildů do „základního kapitálu“ MFS 48,6 tun zlata dosud ukrytého ve Španělsku. Polovina byla dopravena do trezoru ve Fort Knox na území USA. Druhá polovina skončila v podzemních trezorech na ostrově Mallorca, který je dosud součástí autonomního společenství Baleárských ostrovů. Nicméně podle dokumentů, které strany podepsaly, veškeré zlato má být uloženo v New Yorku. Touto dodávkou ruského zlata do USA v letech 1904 – 1912 Ruské imperium získalo práva na aktiva v „zlatém poolu“ ve výši 52 miliard dolarů ve zlatě,“ - pokračuje ve svém fascinujícím příběhu Želenkov.

Ale rotschildovští finančníci přehráli „ve zlatém poolu“ i Nikolaje a další účastníky konference G-48. Poté, co zafinancovali volební kampaň amerického prezidenta Woodrowa Wilsona, dva dny před Vánoci v roce 1913 ho doslova přinutili převést do jejich soukromého vlastnictví Federální rezervní systém (FED), vytvořený místo Světového finančního systému založeného na „zlatém poolu“. Z toho důvodu podíl FEDu z 88,8 % dosud náleží Rusku a zbývajících 11,2 % především čínským příjemcům pod dohledem vnuka posledního čínského císaře z dynastie Čching John Lee.

Dokumenty o FEDu neshořely v UNION

„V současnosti se ze tří ruských exemplářů dohody o zlatu vloženém do FEDu nacházejí na území naší země dva. Jeden – na tajném místě v Nižněgorodské oblasti. Druhý u významného činitele sovětské epochy. Třetí je pravděpodobně v jedné ze švýcarských bank,“ - říká Želenkov. Na tomtéž tajném místě v Nižněgorodské oblasti jsou i dokumenty z carského archívu, mezi nimiž je také 12 „zlatých“ nebo spíše vzhledem k jejich historii „krvavých“ certifikátů. Pokud by byly zveřejněny, světová finanční hegemonie USA a Rotschildů se zřítí a naše země dostane ohromné peníze a veškeré možnosti rozvoje, jakmile ji přestanou dusit zpoza oceánu,“ - je přesvědčen historik.

FED dluží Rusku a Číně 1.000 tun zlata

Mezi Amerikou a Ruskem byly podepsány dohody o předání našeho zlata ne jako dárku, ale řekněme k pronájmu. Na dobu 100 let, které uběhly v roce 2013. Přitom je v dohodách zvláště vyznačen bod, že úroková sazba za použití 48,6 tun zlatých rezerv bude činit 4 % ročně. To znamená, že ročně má FED převádět do Ruska a Číny 4 %. Je však třeba říci, že procenta nebyla nikdy vyplacena.

Dohody byly sepsány v šesti vyhotoveních, tři z nich byly uloženy v Americe, tři byly předány Rusku. Zároveň bylo vytvořeno 12 „zlatých“ certifikátů (na 48,6 tun) na doručitele. Certifikáty byly předány ruskému carovi. Ten je dal k úschově Grigoriji Rasputinovi. Z jakého důvodu, to mi není známo, ale Nikolaj pokládal mnicha Grigorije za člověka, který netouží po světském blahobytu. Krátce před svou rituální vraždou Rasputin jakoby v předtuše smrti certifikáty carovi vrátil. Ten je podle jedné verze rozdělil mezi nejspolehlivější členy rodiny, podle jiné je předal do úschovy Petru Nikolajeviči

Dolgorukému, jemuž byl kmotrem,“ - vypráví pan Želenkov.

Poté byl na tyto certifikáty skutečně skutečný lov. Vždyť by v podstatě jakýkoli jejich držitel mohl zničit finanční imperium Rotschildů! Mimochodem v tu dobu, kdy v domě Jusupových vraždili Rasputina, na Gorochové, kde bydlel, probíhala velmi důkladná prohlídka. „Dokonce byly odpárány potahy židlí a křesel, roztrhány polštáře, rozbity skříně,“ - píše se v novinách z té doby. Ale samozřejmě se nic nenašlo, certifikáty byly už nově v držení carské rodiny.

„Je mi souzeno, že brzo zemřu v hrozném utrpení, ale bude to pro záchranu mně drahých panovníků a svatě Rusi,“ - prorokoval nedlouho před svou vraždou Rasputin. Proroctví se naplnilo.

Revoluce jako pomsta dlužníka-Rotschilda

Karel Marx napsal ve svém díle „Kapitál“: Zajistěte kapitálu zisk 10 % a zůstane lhostejným, při 20-tiprocentním zisku ožije, při zisku 50 % je připraven si srazit hlavu, při 100 % pošlape jakákoli lidská práva a při 300 procentním zisku neexistuje žádný zločin, který by se neodvážil spáchat, i kdyby měl viset.

„Po nezdaru s Rasputinem bylo jasné, že bez odstranění Nikolaje a všech jeho příbuzných ohrožení FEDu a Rotschildovců bude trvat věčně. Přes bankovní domy bratrů Rjabušinských, Poljakových, Rafavoličů a Životovských (strýcové Lva Trockého) byla zafinancovaná nejprve Únorová a potom Říjnová revoluce. Pravou rukou Rotschildů v Rusku byl místopředseda Státní dumy, zednář a kadet Nikolaj Někrasov. Dirigoval prakticky všechny bankovní domy tím, že jim umožňoval přístup k západním kreditům přes svá spojení. Později v roce 1939 byl uvězněn. Při výsleších vyprávěl vše o financování Únorové i Říjnové revoluce (protokoly výslechů jsou utajené dodnes).

Po první revoluci rodinu imperátora poslali do Tobolska. Po druhé do Jekatěrinburgu. Z Tobolska část carských archívů, včetně tří exemplářů rusko-americké dohody a 12 „zlatých“ certifikátů dokázal vyvézt a uschovat náčelník ochrany cara Jevgenij Kobylinský,“ - pokračuje Želenkov.

„V chaosu občanské války a následného boje o moc v sovětské věrchušce si nikdo na ruské zlato ukryté v amerických úložištích nevzpomněl. A kde jsou k němu dokumenty, nikdo nevěděl. Ale už koncem 30. let minulého století se téma opět vynořilo. Stalin velmi dobře chápal, že země stojí na kraji nové velké války. A jakákoli válka – to jsou finance, finance a ještě jednou finance. Podle některých zpráv však, ale ne oficiálně potvrzených (archívy byly za Chruščova prakticky zcela zničeny) přibližně v letech 1936 – 1937 se sovětský představitel Vjačeslav Molotov zabýval myšlenkou vystoupit na zasedání Ligy národů a říci celému světu o dluzích USA vůči sovětské republice. To by způsobilo grandiózní mezinárodní skandál. A tak velmi „vhod“ byl v roce 1939 SSSR z této mezinárodní organizace - údajně za válku s Finskem - vyloučen. Pak vypukla Velká vlastenecká válka. V roce 1953 umřel Stalin. A úvahy o splácení dluhu opět umlkly.

Centrální banka Ruska jako filiálka FED USA

V poválečném období až do rozpadu Svazu a také v naší době finanční imperium Rotschildovců (a jim náležejícího klanu FED USA) posilovalo svou světovou nadvládu. Prakticky všechny státní, ale i soukromé banky světa jsou součástí systému „LIBOR“. To znamená, že odečítají na jim neznámý účet 4 % ročního zisku. Všechny tyto trilionové prostředky se usazují na účtech klanu Rotschildovců. Mimochodem částka „LIBOR“ existuje i v Centrální bance Ruska. Netají se to, ale také nezdůrazňuje. Status CB RF je fakticky tak nepochopitelný a tak zmatený, že mnozí nezávislí ekonomové ji nazývají ruskou filiálkou FEDu.

Na světě je jen několik centrálních bank států, které se skutečně jeví být státními a ne „soukromými

rotschildovskými kšeftíky“. Je to Sýrie, Venezuela, Kuba, Írán a Vietnam. Maďarsko před několika lety jen naznačilo pokus o znárodnění své centrální banky a okamžitě dostalo po prstech pozoruhodnou formulku: „za narušování demokracie“.

Občas vyšší management některé velké banky nezasvěcený do intrik „madridského dvora“ se vzbouří a přestane posílat peníze neznámo komu. Pak se vedení takové neposlušné banky ukáže na černém seznamu. A následně „náhodou umírá přirozenou smrtí“. Za několik posledních let se více jak šedesát velkých západních bankéřů z toho či onoho důvodu vydalo do nejlepšího z možných světů.“

„V roce 2006 se dostal na stůl vrchnímu velení naší země oficiální dokument FEDu o tom, že od roku 1913 do roku 2006 byla na účet „LIBOR“ ze světové ekonomiky „odkloněna“ suma s hodně nulami. Je vůbec v matematice pro takovou sumu termín?

Kvůli lepší kontrole svých peněz skrze Kongres a Senát USA bylo v lednu 1995 „jistými silami“ rozhodnuto o vytvoření suverénní mezinárodní organizace Department mezinárodní finanční kontroly (OITC). Společnost má centrálu v Thajsku a filiálky po celém světě. Kvůli realizaci jakéhokoli infrastrukturního projektu, v němž probíhá přesun valut přes hranice, je potřebný souhlas OITC. Pak ještě existuje BISbanka v Bazileji. Přes ni jdou všechny velké mezinárodní platby. Například když Ukrajina platí Rusku za plyn, platba probíhá přes tuto banku. A hádejte, kdo to kontroluje?“ – klade řečnickou otázku historik carské rodiny.

Neruští carové Ruska Marja a Georgij Hohenzollern

Neruští „ruští“ carové Georgij a Marja Hohenzollern spolu se Světlanou Medvěděvovou

Po neúspěšných pokusech o krádež se klan Rotshildovců rozhodl jít jinou cestou. Bylo rozhodnuto najít dědice aktiv FEDu, kteří by se po té, co by byli uznáni za legitimní, svých práv vzdali a přenechali je ve prospěch dárců. Na tuto roli byli vybráni takzvaná „velkokněžna“ Marja Vladimirovna a její potomek Georgij.

„Za přispění Borise Němcova a Pavla Borodina byli Marja a její syn představeni na dvoře Borise Jelcina. „Píár“ za západní peníze byl grandiozní. A i po odchodu z kremelské „rodiny“ drží Marja Vladimirovna na pulzu ruské politiky ruku. Létá po celé zemi na soukromém letadle z letky „Rossia“ Dmitrije Medvěděva. Setkává se s gubernátory, s plnomocnými představiteli různých organizací, vyššími zástupci Ruské pravoslavné církve, Státní dumy a dalších státních institucí. Zajímavé je, že kříž pravoslavného monarchy na krku „následnice“ zaregistrován nebyl, zato prakticky vždy má brož jako Madeleine Albrightová,“ – říká Želenkov a ukazuje

fotografii. „Vlastně proč by nenosila brož hlavního zastávce protiruské politiky? Vždyť otec Marie Vladimirovny – velký kníže Vladimír Kirilovič Romanov – nosil titul SS-Obergruppenführer. A do posledních dnů byl v bunkru Hitlera, velel jemu podřízeným vojskům KIAF (Sbor imperátorské armády a flotily). Jen pár dní před Vítězstvím se mu podařilo uprchnout do Lichtenštejnska. A dvě její tety (sestry Vladimíra) měly za muže vysoce postavené nacistické důstojníky – pilota a námořníka.“

Historik také tvrdí, že v roce 2013 na ostrově Malta Marii Vladimírovně, coby „legitimní dědičce a nástupkyni“ Nikolaje II. mělo být předáno právo na jeho majetek, včetně tří „amerických“ exemplářů dohody. Kvůli tomu se na ostrově sešli představitelé předních zemí světa, které v začátku minulého století podepsaly dokumenty o reformování Světového finančního systému. Ale ruským speciálními službám se podařilo tuto událost narušit tím, že přítomným včas ozřejmily informace o nacistické minulosti otce „následnice“. Ale podobných pokusů bude ještě mnoho. Cíl světí všechny prostředky.

Poznámka Sergeje Želenkova: Poté, co vyšla tato stať v novinách Argumenty týdne, shořela knihovna INION a konkrétně celý archív Ligy národů, OSN a Kongresu USA a následujícího dne v New Yorku shořela stejná knihovna se stejnými dokumenty. Popřemýšlejte – je to náhoda?

<http://myslenkyocemkoli.blogspot.cz/2015/02/pred-sto-lety-rusko-cina-vytvorily-fed-2.html>

Zdroj: <http://www.prezidentpress.ru/news/2762-sto-let-nazad-rossiya-i-kitay-sozdali-frs-ssha.html>